

La Cinq SA
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — Kommissionens afslag på at
træffe foreløbige forholdsregler«

Rettens dom (Første Afdeling) af 24. januar 1992 3

Sammendrag af dom

1. *Konkurrence — administrativ procedure — ophør af overtrædelser — vedtagelse af foreløbige forholdsregler — Kommissionens kompetence — betingelser for udøvelse*
(Rådets forordning nr. 17, art. 3, stk. 1)
2. *Institutionernes retsakter — begrundelse — pligt — rækkevidde — beslutning om anvendelse af konkurrencereglerne*
(EØF-Traktaten, art. 190)
3. *Konkurrence — administrativ procedure — ophør af overtrædelser — vedtagelse af foreløbige forholdsregler — foreløbig konstatering af en overtrædelse ud fra en umiddelbar betragtning*
(Rådets forordning nr. 17, art. 3, stk. 1)
4. *Konkurrence — administrativ procedure — ophør af overtrædelser — vedtagelse af foreløbige forholdsregler — risiko for alvorlig og uoprettelig skade*
(Rådets forordning nr. 17, art. 3, stk. 1)

5. *Annullationssøgsmål — Kommissionens beslutning om vedtagelse af foreløbige forholdsregler i medfør af artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 17 — sammensat økonomisk vurdering — domstolskontrol — grænser — overholdelse af retsgarantier i forhold til borgerne (EØF-Traktaten, art. 173; Rådets forordning nr. 17, art. 3, stk. 1)*

1. Inden for rammerne af den kontrol, som Kommissionen ifølge Traktaten og forordning nr. 17 skal føre på konkurrenceområdet, tilkommer det den i henhold til forordningens artikel 3, stk. 1, at træffe beslutning om, hvorvidt der skal træffes foreløbige forholdsregler, såfremt den modtager en begæring herom.

For at der kan træffes sådanne forholdsregler, skal to betingelser være opfyldt, nemlig for det første, at bestemte virksomheders praksis umiddelbart synes at udgøre en overtrædelse af Fællesskabets konkurrenceregler, som Kommissionen kan skride ind over for i form af en beslutning, og for det andet, at der godtgøres at foreligge uopsættelighed, for at hindre en situation, som vil kunne medføre et alvorligt og uopretteligt tab for den part, der begærer forholdsreglerne, eller en situation, som af almene hensyn ikke kan tolereres.

2. I begrundelsen for beslutninger, som Kommissionen må træffe for at sikre anvendelsen af konkurrencereglerne, er Kommissionen ikke forpligtet til at tage stilling til alle de argumenter, som de berørte har fremført for den. Kommissionen behøver kun at redegøre for de faktiske omstændigheder og retlige betragtninger, der har været afgørende med henblik på beslutningens konklusion.

Begrundelsen for en beslutning, der indeholder et klagepunkt, skal gøre det muligt for Fællesskabets retsinstanser at udøve deres legalitetskontrol og for den berørte at gøre sig bekendt med begrundelsen for den trufne foranstaltning med henblik på at kunne varetage sine interesser og afgøre, om beslutningen er lovlig.

3. Når Kommissionen vedtager foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 3 i forordning nr. 17, er den ikke forpligtet til at konstatere, at der umiddelbart foreligger en overtrædelse af konkurrencereglerne med samme sikkerhed som den, der kræves for en endelig beslutning, og Kommissionen kan således ikke afvise at træffe sådanne forholdsregler under henvisning til, at det ikke fremgår af den første umiddelbare vurdering af de faktiske omstændigheder, at der er tale om en klar og åbenbar overtrædelse.

4. Når Kommissionen får forelagt en begæring om foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 17, skal den ved vurderingen af eksistensen og risikoen for en alvorlig og uoprettelig skade for den, der har fremsat begæringen, tage hensyn til de skader, som ikke vil kunne genoprettes gennem den beslutning, der måtte blive truffet som afslutning på den administrative procedure, og ikke kun de skader, som ikke vil kunne genoprettes gennem en efterfølgende beslutning.

5. I situationer, som kræver komplicerede økonomiske vurderinger, som f.eks. den, Kommissionen befinder sig i, når en virksomhed anmoder om, at der træffes foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 17, må domstolskontrollen begrænses til en efterprøvelse af, om formforskrifterne er overholdt, om begrundelsen er tilstrækkelig, om de faktiske omstændigheder er materielt rigtige, samt om der foreligger en åbenbar vildfarelse eller magtfordrejning.

I sådanne tilfælde, hvor fællesskabsinstitutionerne har et skøn med henblik på varetagelsen af deres opgaver, må der lægges endnu større vægt på overholdelsen af de garantier, som fællesskabsretten giver med hensyn til den administrative sagsbehandling. Disse garantier omfatter bl.a. kravet om, at Kommissionen omhyggeligt og upartisk skal undersøge alle relevante forhold i den enkelte sag.

RETTENS DOM (Første Afdeling)

24. januar 1992 *

I sag T-44/90,

La Cinq SA, Paris, ved advokat Gilbert Parleani, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Philippe Hoss, 15, Côte d'Eich,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. J. Drijber og E. Buissart, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.